

MORDETS MELODI

ISCENESAT AF
BODIL IPSEN

P E R S O N E R N E

Odette Margot,

Kabaretsangerinde *Gull-Maj Norin*

Max Steenberg *Poul Reichhardt*

Louis Valdini *Angelo Bruun*

Baunsøe, Kriminalassistent *Peter Nielsen*

Markussen } Kriminalbetj. { *Per Buckhøj*
Ingerslev } *John Pio*

Flora, Paaklæderske *Karen Poulsen*

Perm, Varietédirektør *Ib Schønberg*

Fru Sonja Neie,

Marskandiserske *Anna Henriques Nielsen*

Mac Nelson *Charles Wilken*

Frøken Bohman *Petrine Sonne*

Alice Rasmussen,

Ekspeditrice *Lili Heglund*

Sonja *Tove Grandjean*

Maja *Gudrun Ringheim*

Nancy *Tove Boëtius*

Dolly *Tove Schultz*

Fru Nielsen *Helga Frier*

Iøvrigt medvirker

Lis Løwert, P. S. Andersen, Mogens Brandt,
Poul Guldager, Poul Jørgen Hansen, Aage Redal,
Valsø Holm, Ingeborg Pehrson, Alma Olander Dam,
Aage Foss og Miskov Makwarth.

A/S NORDISK FILMS KOMPAGNI

præsenterer

MORDETS MELODI

Manuskript:

FLEMING LYNGE

Efter et Hørespil af:

TAVS NEIIENDAM

Musik: Erik Fiehn . Orkester: Emil Reesen
„Si petite“, Musik: Gaston Claret . Tekst: Pierre Bayle
Danse: Holger Bjerre . Kostumer: Inger Bjarne

Iscenesat af:

BODIL IPSEN

i Samarbejde med

Fotograf **Vald. Christensen**

Tonemester **Henning O. Petersen**

Film-Arkitekt **Max Louw**

Produktion og Udlejning:

A/S NORDISK FILMS KOMPAGNI

Mordets Melodi

En Regnvejrsoften mellem Klokken 5 og 6 sker der en Forbrydelse, som vækker Uhygge i den store By. Den gamle Marskandiserske Sonja Neie findes kvalt i sin Butik. Kort Tid efter sker der en lignende Forbrydelse, og Ofret er denne Gang en letlevende ung Kvinde ved Navn Sonja. Kriminalassistent Baunsøe og Kriminalbetjent Markussen, der arbejder med Sagens Opklaring, konstaterer hurtigt, at begge Forbrydelser maa være forøvet af samme Person, og at der ikke kan være Tale om Rovmord, hvilket gør det hele vanskeligere. Den erfarne Kriminalassistent ved, at Mord med sjælelige Komplikationer altid volder Besvær. Det er paafaldende, at begge de myrdede Kvinders Fornavn er Sonja, men der er ogsaa andre besynderlige Omstændigheder. Mest ejendommeligt er det, at forskellige Vidner har hørt en Kvindestemme synge en iørefaldende Melodi nøjagtig paa det Tidspunkt de to Ugerninger blev begaaet.

Mistanken rettes mod Flora, en forsumpet gammel Paaklæderske ved Varietéen »Eldorado«. Hun har kendt Sonja, og da det oplyses, at hun har været i Besiddelse af et Par Hundrede Kroner, som hun næppe kan have faaet paa ærlig Maade, føres hun op paa Politigaarden til Afhøring. Resultatet er højst overraskende. Flora bryder fuldstændig sammen og tilstaar, at hun er den eftersøgte Morderske.

Men der er ogsaa et andet Spor! Alice Rasmussen, en Ekspeditrice i en Bagerforretning ikke langt fra Marskandiserbutikken, har hørt Kvindestemmen synge, da Fru Sonja Neie blev dræbt. Nu meddeler hun Baunsøe, at nøjagtig den samme Melodi — en fransk Kærligheds-sang — synges af Kabaretsangerinden Odette Margot i »Eldorado«. Denne Oplysning bevirker, at Kriminalassistenten aflægger Besøg i »Eldorado«, hvor Odette Margots Sang lanceres som »Mordets Melodi«. Perm, Varietéens kyniske Direktør, er henrykt over, at han her har faaet et virkeligt Sensationsnummer paa Programmet, og han fortryder nu, at han for faa Dage siden har søgt at blive Sangerinden kvit, fordi hun ikke gjorde Lykke.

Odette Margot er gift med Hypnotisøren Louis Valdini og har i nogle Aar optraadt som hans Assistent paa Varietéer rundt om i Verden. Ægteskabet har været meget ulykkeligt, og under et Engagement i Kairo flygtede hun fra ham. Hun har søgt at klare sig som Sangerinde, men nu er Valdini, der er blevet Artistagent, dukket op igen, og det lader ikke til, at han vil slippe hende.

En ny Mand har krydset hendes Vej. Det er Max Steenberg, en ung Scenearkitekt, der midlertidig har taget et Job som Belysningsmand i »Eldorado«. Max er forelsket i hende. I Begyndelsen søger hun at undgaa ham, men efterhaanden forstaar hun, at han er en brav Fyr, som mener det alvorligt. Den unge Mand er klar over, at hun ruger over en Hemmelighed, og at hun maaske føler sig forfulgt. En Dag opsøger hun ham i stærkt oprevet Sindsstemning og betror ham, at hun nages af en frygtelig Tanke: Kriminalassistenten har afhørt hende, og hun har da faaet at vide, at Vidnerne paastaar, at det var hendes Stemme, de hørte.

Odette fortæller Max om sit ulykkelige Ægteskab med Valdini og om den Magt, han altid har haft over hende. Hun har mødt ham umiddelbart før hvert Mord, og den Omstændighed, at hun halvt sanseløs har befundet sig i Nærheden af Mordstederne, bestyrker hende i den Tro, at hun har begaaet de to Mord under Paavirkning af Hypnose. Max afviser bestemt denne Antagelse og hævder, at ingen ved Hjælp af Hypnose kan faa andre til at gøre noget, der strider mod deres inderste Vilje. Hun føler sig beroliget og lover ham, at hun vil faa Valdini til at ordne Skilsmissen.

Men kort efter rystes Offentligheden af en ny Forbrydelse. Max Steenbergs Pensionatsværtinde, den elskelige gamle Frøken Sonja Bohman, er ved at blive dræbt, men reddes i sidste Øjeblik af Max. Forbryderen er sporløst forsvunden, og Frøken Bohman er for medtaget til at kunne afgive Forklaring. Til sin Rædsel har Max hørt Odettes Stemme synge den franske Melodi, men han benægter det overfor Politiet, fordi han nu begynder at tro, at hun alligevel har haft Ret i sin Formodning.

Kriminalassistent Baunsøe fortsætter Efterforskningen med forøget Energi, og efter mange dramatiske Begivenheder, hvori Max ogsaa kommer til at spille en stor Rolle, lykkes det ham at opklare den Gaade, der skjuler sig bag »Mordets Melodi«.

Si petite

(LILLE VEN)

Je me sens, dans tes bras, si petite
Si petite auprès de toi
Que tu peux, quand mon coeur bat trop vite,
Le briser entre tes doigts.
Quand tu vois, qu'une peine m'agite,
Tu me berces, doucement
Je me fais, dans tes bras, si petite
Si petite, ô mon amant!
Je suis venue un beau jour dans ta vie
Tout simplement
Es tu fis naître en mon âme ravie
L'enchantement.
Ce que tu veux je le fais sans contrainte,
Sans murmurer
Car je ne puis, toujours sous ton étreinte,
Que t'adorer.

Musik: **Gaston Claret**

Tekst: **Pierre Bayle**

Lille Ven

(SI PETITE)

Ganske tilfældigt en Dag uden vid're
dumped du ind —
og saa tog Lærkerne fat paa at kvindre
sødt i mit Sind.
Og mens du gik mellem Jubel og Smerte,
yndig og angst
runded jeg varsomt min Haand mod dit Hjerte,
stolt af min Fangst.

Refrain:

Som en sky lille Fugl, lille Ven,
lille Ven, tæt ved mit Bryst
har din Angst fundet Skjul, lille Ven,
fundet Fred, Varme og Trøst.
Uden Frygt har du givet dig hen,
og mit Ord svigter jeg ej,
du kan tro, du er tryg, lille Ven,
naar du blot er her hos mig.

Tekst: **Mogens Dam**

Udkommet hos **Wilhelm Hansens Musikforlag**

Forbrydelse og Hypnose

I »Mordets Melodi« er der en Scene mellem Kabaretsangerinden Odette Margot og Max Steenberg, hvor hun fortvivlet spørger den unge Mand: — Tror du et Menneske kan tvinges til at myrde imod sin Vilje — uden selv at ane det?

Max svarer, at selvfølgelig kan man hypnotisere, men man kan blot ikke faa andre til at gøre noget, der strider mod deres inderste Vilje, deres oprindelige Jeg.

Har Max Ret? Det er en Kendsgerning, at hos mange Individier er det muligt at faa forskellige Suggestioner udført ikke blot *under* Hypnosen, men ogsaa *posthypnotisk*, det vil sige *efter* Opvaagningen. Den højt ansete danske Psykolog Professor Alfred Lehmann, der bl. a. har skrevet det store Værk »Overtro og Trolddom«, har indgaaende beskæftiget sig med dette Spørgsmaal. Han siger:

»Suggestioner, som bringes til Udførelse under Hypnose, vil i det mindste hos mange Medier ogsaa kunne realiseres efter Hypnosen, idet man giver Ordre til, at Suggestionen først skal virke paa et vist opgivet, senere Tidspunkt, naar Mediet forlængst er vækket af Hypnosen. Naar dette opgivne Tidspunkt er naaet, faar Mediet saa et

spontant Anfald af mere eller mindre dyb Hypnose, hvorunder Suggestionen udføres.

Det er dog ikke enhver Suggestion, som under eller efter Hypnosen kan bringes til Udførelse af ethvert Medium. Jævnlig forekommer det, at et Medium sætter sig til Modværge mod en Suggestion eller endog rent ud nægter at udføre den, især hvis den angaar umoralske Handlinger, Forbrydelser eller lignende. Andre Medier synes derimod uden Betænkning at gaa til slige Handlinger, idet man ofte i Laboratorierne har ladet Hypnotiserede udføre fingerede Mord, Tyveri og lignende.

Nogle Forfattere har villet forklare disse Laboratorie-Forbrydelser søm rent Komediespil. De antager, at den Hypnotiserede meget godt ved, at den Dolk, man giver ham i Haanden, kun er en Træpind, der ingen Skade kan gøre, at Revolveren ikke er skarpladt o. s. v. Men denne Paastand er sikkert grebet ud af Luften. Medierne gaar fuldstændig op i Situationen, tager alt for Virkelighed og nærer de Følelser, den Vrede, det Had, som man suggererer dem. Alligevel er der ikke nogen stor Fare for, at samvittighedsløse Personer skulde kunne misbruge Hypnotiserede til Forbrydelser mod Trediemand, thi en fingeret Forbrydelse kan meget let begaas i et Laboratorium, hvor alt er lagt til Rette, og de Tilstedeværende er indviede i, hvad der skal gaa for sig. Det er derimod meget tvivlsomt, om det vilde lykkes for Mediet at udføre Handlingen, naar han stod over for Virkelighedens mere komplicerede Forhold.«

